

Πρόκειται για το μυθικό πλοίο Αργώ που κατασκεύασε ο Άργος από τον οποίο πήρε και το όνομά του Αργώ, υπό την καθοδήγηση της Θεάς Αθηνάς και του Ιάσονα.

Ο Ιωαλκός βρίσκεται στο Βόλο του Νομού Μαγνησίας που πήρε το όνομα από τους αρχαίους μαγνήτες. Ο Βόλος είναι χώρα του μύθου, των Αργοναυτών, των Κενταύρων, των Σοφών και τα 24 γέφυρα χωριά του Πηλίου όπως τα ονομάζει ο Όμηρος συνδυάζουν τον θρύλο, την ομορφιά, την ιστορία και την θερινή κατοικία των 12 Θεών του Ολύμπου. Η ιστορία λέει ότι αιτία ου έγινε η Αργώ ήταν: Στα Αρχαία χρόνια βασιλιάς της Μαγνησίας ήταν ο Αθάμας και Βασίλισσα η Νεφέλη και είχαν δύο παιδιά. Το Φοῖξο και την Έλλη. Ο Αθάμας εγκατέλειψε την οικογένειά του και η Νεφέλη για να προστατεύσει τα παιδιά της ζήτησε τη βοήθεια των Θεών. Ο Εμρής της έδωσε ένα χρυσόμαλλο ιπτάμενο κριάρι για να ταξιδέψουν τα παιδιά της στην Ανατολή. Η Έλλη έπεσε από το κριάρι και πνίγηκε στον Ελλήσποντο.

Ο Φοῖξος έφτασε στην Κολχίδα όπου θυσιάσε το κριάρι και χάρισε το χρυσόμαλλο δέρας στον Βασιλιά Αιήτη. Στην Θεσσαλία κοντά στο βασίλειο του Αθάμαντα υπήρχε το Βασίλειο του Αίσωνα που παρέδωσε το Βασίλειο στον αδελφό του Πελία με την προϋπόθεση ότι όταν ο γιος του Ιάσωνας ενηλικιωθεί ο Πελιάς να του παραδώσει το βασίλειο. Ο Ιάσωνας ζήτησε από το θείο του το βασίλειο και εκείνος του είπε ότι για να πάρει το βασίλειο πρέπει πρώτα να έπαιρνε το χρυσόμαλλο δέρας από την Κολχίδα.

Έτσι λίγο πριν το 1510 π.Χ. ο Ιάσωνας είπε στον ξάδελφό του ναυπηγό Άργο να κατασκευάσει ένα πλοίο με

50 κουπιά και διάλεξε 50 διαλεκτούς και γενναίους κωπηλάτες όπως τον Άργο, τον Ηρακλή του Κάστωρ, τον

1,95 μέτρα το κατάρτι 8 μέτρα και το βάρος του ήταν 40 τόνους. Κατασκευάστηκε με 5 διαφορετικά είδη ξυ-

και θαυμάζεται από όλους τους λαούς του κόσμου όλων των αιώνων. Πριν από έξι χρόνια ίσως και περισσότερα η Νομαρχία Βόλου, ο Δήμος Βόλου, οι τοπικοί φορείς με συνεργασία του Ινστιτούτου έρευνας αρχαίας Ναυπήγησης και τεχνολο-

γίας, το Υπουργείο Τουρισμού, Πολιτισμού, Εξωτερικών, Οικονομίας και άλλα, αποφάσισαν την αναβίωση (αναγέννηση του μυθικού καραβιού, να γίνει δηλαδή ένα πλοίο ακριβώς όπως ήταν κι εκείνο του Ιάσονα πριν 3,500 χρόνια. Να χρησιμοποιήσουν τα ίδια ξύλα, τα ίδια εργαλεία, τα ίδια κουπιά, 50 κωπηλάτες όσους ακριβώς είχαν τότε.

Η μελέτη άρχισε το 2002. Τα ξύλα συγκεντρώθηκαν όλα από το βουνό του Πηλίου και άρχισε η κατασκευή. Το 2006 ολοκληρώθηκε η κατασκευή. Το 2007 έγινε δοκιμαστική και στις 14 Ιουνίου 2008 άρχισε το πειραματικό ταξίδι με προορισμό την Κολχίδα κάνοντας ακριβώς το ίδιο ταξίδι όπως έκαναν οι Αργοναύτες με την Αργώ.

Απόσταση του ταξιδιού ήταν πάνω από 1,300 ναυτικά μίλια με κουπιά. Με πλοίαρχο αυτή την φορά τον Υποναύαρχο (ε.α.) Απόστολο Κούρτη, 50 κωπηλάτες, εξ αυτών ένας ήταν Γεωργιανός, ένας Καναδός, ένας Ολλανδός, και 10 αναπληρωματικοί, ξεκίνησαν το μυθικό ταξίδι. Μόνο που αυτό το ταξίδι δεν ήταν όπως εκείνο που έγινε πριν 3,500 χρόνια.

Τα όνειρα και η ελπίδα χάθηκαν κάπου στο δρόμο πηγαίνοντας προς την Κολχίδα.

Άλλαι αι βουλαί των Ελλήνων και άλλαι αι βουλαί των Τούρκων και του καιρού.

Τα όνειρα όλων αυτών που σοφίστηκαν, εργάστηκαν και επιμελήθηκαν για να αναβιώσουν την Αργώ καθώς και όλων των Ελλήνων να δουν και να θαυμάσουν την καινούρια Αργώ να πετυχαίνει τον άθλο που πέτυχε η πρώτη. Δυστυχώς δεν έγινε όπως το περίμεναν. Δύο φορές επικοινωνήσαμε με τον καπετάνιο κύριο Απόστολο Κούρτη και μου είπε ότι η τουριστική κυβέρνηση δεν επέτρεψε τη διέλευση των σύγχρονων αργοναυτών από τα χωρικά ύδατα με την δικαιολογία ότι δεν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια του πλοίου. Όμως όλα τα ΜΜΕ της Τουρκίας απέδωσαν την κίνηση ως εμπόδιο στην προσπάθεια αναβίωσης του Ελληνισμού του Πόντου.

Έτσι στεναχωρημένος ο πλοίαρχος, στεναχωρημένος κι εγώ κλείσαμε την τηλεφωνική μας επικοινωνία. Οι Αργοναύτες και όλος ο Ελληνισμός δεν χάρηκαν την επιστροφή της Αργώ όπως θα ήθελαν. Τελειώνοντας την αφήγησή μου θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την εφημερίδα "Ο Κόσμος" για την φιλοξενία.

Με εκτίμηση
Λάμπρος Παπαδόπουλος
Campbelltown

ΑΡΓΩ: Ιστορία αιώνων αναβίωσε στο Βόλο το 2008

Πολυδεύκη, τον Ορφέα, τον Πηλέα, τον Λαέρτη τον Τελαμών, μία γυναίκα την Αταλάντη και άλλοι 50 τον αριθμό κωπηλάτες και 10 αναπληρωματικοί. Το μήκος του πλοίου ήταν 28,5 μέτρα, πλάτος 4,20 μέτρα, το εξωτερικό ύψος

λείας. Ήταν από οξυά, από μελιά, βελανιδιά, λεύκα και έλατο και η σύνδεση έγινε χωρίς να βάλουν ούτε ένα καρφί ή μέταλλο. Τα εργαλεία που χρησιμοποίησαν ήταν το πριόνι, ο πέλεκυς, το σκεπάρι, το κοπίδι, το τοξοτρύπανο, το αλφάδι, η πλάνη, δερματοκόπτης και άλλα.

Η Κολχίδα βρίσκονταν στα ανατολικά παράλια του Εύξεινου Πόντου στην Μαύρη Θάλασσα, στη Νοτιοδυτική περιοχή του Καυκάσου εκεί που είναι σήμερα η Γεωργία. Για την αργοναυτική εκστρατεία μας μιλούν πολλοί συγγραφείς, ιστορικοί, τραγουδοποιοί, τραγικοί ποιητές, λυρικοί Έλληνες και ξένοι. Είναι ο Ορφέας, ο Απολλώνιος Ρόδιος, ο Διόδωρος Σικελιώτης, ο Απολλόδορος, ο Καλλιμάχος, ο Αναξίμανδρος, ο Πίνδαρος, ο Ησίοδος, και δεκάδες άλλοι. Για να φθάσει ο Ιάσωνας στην Κολχίδα, και να πάρει το χρυσόμαλλο δέρας πέρασε μέσα από πολλές φουρτούνες, δυνατούς ανέμους, καταιγίδες, πολλά λιμάνια, πολλά κράτη φιλικά και εχθρικά. Ο μύθος και η ιστορία μας λένε ότι ο Ιάσωνας με την Αργώ πάντα με την βοήθεια των Θεών περάσανε τη Μεσόγειο Θάλασσα, τον Εύξεινο Πόντο, Βόρεια Θάλασσα, Συμπληγάδες Πέτρες, Βόσπορο, και όπως γράφει ο Ορφέας ο Απολλώνιος Ρόδιος και ο Πίνδαρος οι Αργοναύτες πέρασαν από τον Ειρηνικό Ωκεανό ανάμεσα Αυστραλία, Νέα Γουίνεα, Σουμάτρα γυρίζοντας σχεδόν όλες τις θάλασσες και όλους τους Ωκεανούς του κόσμου.

Παρ' όλη την περιπέτεια που είχαν, έφθασαν στο αίσιο τέλος γυρίζοντας στην Ιωλκή Βόλου μαζί με το χρυσόμαλλο δέρας. Έτσι ο μύθος ή πραγματικότητα πέρασε στην Ιστορία σαν θρύλος και διαβάζεται, διδάσκεται

Η Αυστραλία έχει Μόνον Έναν Αρχιεπίσκοπο

Κύριε διευθυντά πρώτα χαίρετε

Την περασμένη εβδομάδα παρακολουθώντας το απόγευμα τα νέα από το ραδιοσταθμό του SBS. Ήταν και μία συνέντευξη που έκανε ο κ. Καλός με τον κ. Αγγελόπουλο πρόεδρο της Ολυμπιακής, και ας μην έχουμε Ολυμπιακή. Αυτό είναι άλλο θέμα. Όμως εκείνο που ανέφερε δύο ή τρεις φορές ο κ. Αγγελόπουλος και τον διόρθωσε σε ισάριθμες φορές ο κ. Καλός ήταν ότι αναφέρθηκε για τον αρχιεπίσκοπο της Κοινότητας για ποιο στέητμίλαγε δεν είχα δώσει προσοχή αφού δεν είχα δώσει προσοχή στην αρχή. Μόνο τσίτωση το αυτί μου όταν άρχισε να λέει για τον Αρχιεπίσκοπο τους. Έχει η Αυστραλία κι άλλον Αρχιεπίσκοπο από τον έναν που ξέρουμε τον Κ.Στυλιανό; Όλο αυτό κρύβει κάτι πονηρό που δεν τμιά τον κ. Αγγελόπουλο. Έχουμε για χρόνια τον διχασμό της Κοινότητας με την Αρχιεπισκοπή και κάθε ένας ανάλογα τις ορέξεις του θα κατηγορήσει τον Αρχιεπίσκοπο ότι δεν θέλει την ένωση. Ο κόσμος δεν ξέρει ότι όλο το φταίξιμο είναι της κοινότητας κατά 100%. Έχει εξηγήσει κανείς ότι το καταστατικό της Κοινότητας λέει και θέλει να έχει δικαίωμα η Κοινότητα να σχολάει τον Αρχιεπίσκοπο που δεν τον θέλει για κάποιον λόγο δικό τους; Όπως τώρα κάνουν. Ο ένας Αρχιεπίσκοπος έρχεται και ο άλλος φεύγει. Δηλαδή ο ένας ο Στυλιανός θα έφευγε για Ελλάδα και άλλος θα ερχόταν την ίδια μέρα. Και θα παίζαμε όπως παίζουν και οι βασιλιάδες. Πέθανε ο βασιλιάς ζήτω ο βασιλιάς. Αν θέλει να το παίξει ως Ορθόδοξος, τότε έλα κάτω από τους κανόνες. Επιτρέπεται να είναι δύο Αρχιεπίσκοποι στην ίδια πόλη; Και τι λέμε Πάσης Αυστραλίας και πάσης Ωκεανίας. Σε κάποιο άλλο γραφείο θα τα κατάφερνες καλύτερα κ. Αγγελόπουλε. Αυτά όλα ο κόσμος τα αγνοεί, και είναι σίγουρο αυτό γιατί όπου ανοίγεται κουβέντα κανείς δεν ξέρει να μου πει στην ερώτησή μου αν ξέρει γιατί υπάρχει ο διχασμός και ποιά είναι η αιτία. Μα αυτό είναι γελοίο να έχει τέτοια απαίτηση η Κοινότητα να σχολάει τον Αρχιεπίσκοπο. Ούτε σε μυαλά μικρού παιδιού δεν μπορούν να σταθούν τέτοια λογική. Μέχρι εδώ και ευχαριστώ τον Κόσμο με την πρόοδο του.

Harry. M